

(๑)

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	(ก)
บทนำ	๑
บทที่ ๑ ไวยากรณ์ตีอະໄສ	๓
บทที่ ๒ ไวยากรณ์ต่างทุษฎี	๑๑
บทที่ ๓ การศึกษาภาษาไทยแบบเดิม	๑๒
๓.๑ ความนำ	๑๒
๓.๒ การศึกษาภาษาไทยแบบเดิม: ยุคแรก	๑๒
๓.๒.๑ จินดามณี ฉบับพระใหราธิบดี	๑๒
๓.๒.๒ จินดามณี ฉบับพระเจ้านรนกศ	๑๔
๓.๒.๓ ประถม ก ก	๑๕
๓.๒.๔ ปฐมมาลा	๑๖
๓.๒.๕ จินดามณี ฉบับกรมหลวงวงศ์ราชนิก	๑๗
๓.๒.๖ อักษรนิพิ	๑๘
๓.๓ การศึกษาภาษาไทยแบบเดิม: ยุคที่สอง	๑๙
๓.๓.๑ แบบเรียนหลวง	๑๙
๓.๓.๒ แบบเรียนแม้ว	๒๐
๓.๓.๓ อักษรวิเช วจิวภาค วากยสัมพันธ์ และ ฉันทลักษณ์	๒๑
๓.๔ สรุป	๒๒
บทที่ ๔ ไวยากรณ์ไทยแบบตั้งเดิม	๒๓
๔.๑ ความนำ	๒๓
๔.๒ ไวยากรณ์ตั้งเดิม	๒๓
๔.๓ ไวยากรณ์นาถี	๒๐

หน้า	
๕๗	๔.๔ ร่องรอยดึงสยามไวยากรณ์
๖๐	๔.๕ สยามไวยากรณ์
๖๑	๔.๖ งานของนักภาษาศาสตร์รุ่่มแรก
๖๒	๔.๗ สรุป
บทที่ ๕ ไวยากรณ์ไทยแบบพราวนนา	
๖๓	๕.๑ ความนำ
๖๔	๕.๒ งานของแมรี ไฮส (Mary Haas)
๖๕	๕.๓ งานของนักภาษาศาสตร์คนอื่น ๆ
๖๖	๕.๔ สรุป
บทที่ ๖ สยามไวยากรณ์	
๖๗	๖.๑ ความนำ
๖๘	๖.๒ ลักษณะ
๖๙	๖.๒.๑ ลักษณะอักษร
๗๐	๖.๒.๒ วิธีประสมอักษร
๗๑	๖.๒.๓ ลักษณะการใช้อักษร
บทที่ ๗ วรรณภค	
๗๒	๗.๑.๑ ลักษณะคำ
๗๓	๗.๑.๒ ชนิดของคำ
๗๔	๗.๑.๒.๑ คำนาม
๗๕	๗.๑.๒.๒ คำสรรพนาม
๗๖	๗.๑.๒.๓ คำกริยา
๗๗	๗.๑.๒.๔ คำวิเศษณ์
๗๘	๗.๑.๒.๕ คำบุพบท

(๑)

	หน้า
๖.๓.๒ คำสั่นงาน	๙๙
๖.๓.๔ คำอุทาน	๑๐๐
๖.๓.๕ ชนิดของคำนาฬีและสั้นสกฤต	๑๐๐
๖.๓.๖ วิธีใช้อักษรคำ	๑๐๐
๖.๔ ภาษาล้มเหลว	๑๐๖
๖.๔.๑ คำเชิงเสียง	๑๐๖
๖.๔.๒ ระเบียนภาษาไทยและประเทาทวี	๑๐๗
๖.๔.๓ เอกระถประยิก	๑๐๘
๖.๔.๔ ชัณกรถประยิก	๑๐๙
๖.๔.๕ สั้นกรประยิก	๑๑๐
๖.๔.๖ ประยิกะคน	๑๑๑
๖.๔.๗ บทเรื่องที่ไม่เกี่ยว กับประยิก	๑๑๒
๖.๔.๘ รู้อินิจชัยการบลอกล้มเหลว	๑๑๓
๖.๔.๙ เครื่องหมายประกอบในการเรียงความ	๑๑๔
๖.๔.๑๐ วิธีใช้อักษรคำจำนวน	๑๑๕
๖.๔.๑๑ โวหารในการเรียงความ	๑๑๖
๖.๕ สรุป	๑๑๖
บทที่ ๗ สักษณ์ภาษาไทย	๑๑๗
๗.๑ ความนำ	๑๑๗
๗.๒ คำ	๑๑๘
๗.๒.๑ คำพยางค์เดียว	๑๑๘
๗.๒.๒ คำมากพยางค์	๑๑๙
๗.๓ ระบบเสียงของภาษาไทย	๑๒๐
๗.๓.๑ เสียงตัว	๑๒๐

(๔)

	หน้า
๙.๑.๒ เสียงพยัญชนะ	๑๓๐
๙.๑.๓ เสียงวรรณยุกติ	๑๓๕
๙.๑.๔ การลงเสียงเน้น	๑๓๘
๙.๒ ความหมายของคำ	๑๓๙
๙.๒.๑ ความหมายแม่	๑๓๙
๙.๒.๒ คำอุปมา	๑๔๗
๙.๒.๓ ความหมายสัมพันธ์แก้ไขเดียบ	๑๕๐
๙.๓ การสร้างคำ	๑๕๐
๙.๓.๑ ขึ้นมาหากภาษาอื่น	๑๕๐
๙.๓.๒ สร้างรึนใหม่	๑๕๐
๙.๓.๓ เกิดรึนใหม่	๑๕๐
๙.๔ คำรื้อ	๑๕๑
๙.๔.๑ คำรื้อเพื่อความหมาย	๑๕๑
๙.๔.๒ คำรื้อเพื่อเสียง	๑๕๑
๙.๕ คำรื้า	๑๕๑
๙.๖ คำประสม	๑๕๒
๙.๖.๑ คำเกิดใหม่	๑๕๒
๙.๗ สักษะประยุคของไทย	๑๕๓
๙.๗.๑ ประยุคคำสั่ง	๑๕๓
๙.๗.๒ ประยุคขอร้องหรือรักงาน	๑๕๓
๙.๗.๓ ประยุคคำถ้า	๑๕๓
๙.๗.๔ ประยุคบอกเล่า	๑๕๓
๙.๗.๕ การเรียงลำดับคำในประยุค	๑๕๔

	หน้า
๓.๑๒ การจำแนกคำ	
๓.๑๒.๑ คำนาม	๑๕๖
๓.๑๒.๒ คำสรรพนาม	๑๕๗
๓.๑๒.๓ คำกริยา	๑๕๘
๓.๑๒.๔ คำวิเศษณ์	๑๕๙
๓.๑๒.๕ คำบุราบท	๑๖๐
๓.๑๒.๖ คำสั้นชาน	๑๖๑
๓.๑๒.๗ คำอุทาน	๑๖๒
๓.๑๒.๘ คำศักราชนาม	๑๖๓
๓.๑๓ สรุป	๑๖๔
๓.๑๓.๑ เสียงตัว	๑๖๔
๓.๑๓.๒ เสียงพยัญชนะ	๑๖๕
๓.๑๓.๓ เสียงวรรณยุกต์	๑๖๖
๓.๑๓.๔ คำແດະປະໄຍຄ	๑๖๗
บทที่ ๔ ไวยากรณ์ไทยตามทฤษฎีโครงสร้าง	๑๖๙
๔.๑ ความนำ	๑๖๙
๔.๒ แนวคิดของไวยากรณ์ไทยโครงสร้าง	๑๗๐
๔.๓ โครงสร้างของคำແດະປະໄຍຄ	๑๗๑
๔.๓.๑ โครงสร้างของคำในภาษาไทย	๑๗๑
๔.๓.๒ โครงสร้างของປະໄຍຄในภาษาไทย	๑๗๒
๔.๓.๓ ชนิดของປະໄຍຄ	๑๗๓
๔.๓.๓.๑ ປະໄຍຄเริ่ม	๑๗๓
๔.๓.๓.๒ ປະໄຍຄไม่เริ่ม	๑๗๔

(b)

	หน้า
๔.๔.๑ ประไสคสามัญ	๑๖๗
๔.๔.๒ ประไสครับซ่อน	๑๖๘
๔.๔.๓ ประไสคผสม	๑๖๙
๔.๔.๔ ประไสคเรือน	๑๖๙
๔.๕ สักษณะของประไสคสามัญ	๑๗๐
๔.๕.๑ การจำแนกประเภทของส่วนของประไสค	๑๗๐
๔.๕.๒ การกำหนดส่วนอย่างใดๆ ของประไสค	๑๗๐
๔.๕.๓ ลักษณะและความลึกที่ห้อง	๑๗๐
ส่วนอย่าง ๔ ชนิด	
๔.๕.๔ ลักษณะทางสร้างของประไสคสามัญ	๑๗๑
ซึ่งเป็นประไสคเรือน และประไสคห้องด้วย ส่วนอย่างที่ ๑	
๔.๕.๕ สักษณะของส่วนแต่ละส่วนของประไสค	๑๗๑
๔.๕.๖ สักษณะทางสร้างของประไสคไม่เรือน	๑๗๑
๔.๕.๗ โครงสร้างที่ประกอบด้วยส่วนแต่ละส่วนเท่านั้น	๑๗๒
๔.๕.๘ โครงสร้างที่ประกอบด้วยส่วนคำลังท้าย	๑๗๒
๔.๖ การจำแนกหมวดคำ	๑๗๔
๔.๖.๑ การจำแนกคำโดยอาศัย "คำแห่ง" ของคำ	๑๗๔
เป็นกลุ่ม	
๔.๖.๑.๑ หมวดคำนาม	๑๗๖
๔.๖.๑.๒ หมวดคำกริยาของรวม	๑๗๖
๔.๖.๑.๓ หมวดคำกริยาส่วนรวม	๑๗๖
๔.๖.๑.๔ หมวดคำกริยาที่กิริยม	๑๗๗

(๙)

	หน้า
๔.๖.๑.๕ หมวดคำคุณศัพท์ นรีอ คำกริยาอกรรมย์อย	๑๗๘
๔.๖.๑.๖ หมวดคำช่วยเหลืองกริยา	๑๗๙
๔.๖.๑.๗ หมวดคำช่วยหน้ากริยา	๑๗๙
๔.๖.๑.๘ หมวดคำปฏิเสธ	๑๗๙
๔.๖.๑.๙ หมวดคำหน้ากริยา	๑๗๙
๔.๖.๑.๑๐ หมวดคำหลังกริยา	๑๗๙
๔.๖.๑.๑๑ หมวดคำลงท้าย	๑๗๙
๔.๖.๑.๑๒ หมวดคำกริยาในเศษน	๑๗๙
๔.๖.๑.๑๓ หมวดคำพิเศษ	๑๗๙
๔.๖.๑.๑๔ หมวดคำสรุปนาม	๑๘๐
๔.๖.๑.๑๕ หมวดคำลักษณะนาม	๑๘๐
๔.๖.๑.๑๖ หมวดคำจำนวนนับ	๑๘๐
๔.๖.๑.๑๗ หมวดคำจำนวนที่	๑๘๐
๔.๖.๑.๑๘ หมวดคำหน้าจำนวน	๑๘๐
๔.๖.๑.๑๙ หมวดคำหลังจำนวน	๑๘๐
๔.๖.๑.๒๐ หมวดคำบอกกำหนดเสียงตัว และเสียงซึ้ง	๑๘๐
๔.๖.๑.๒๑ หมวดคำบอกกำหนดเสียงไทย	๑๘๒
๔.๖.๑.๒๒ หมวดคำบอกเสียงภาษาที่ ๑	๑๘๒
๔.๖.๑.๒๓ หมวดคำบอกเสียงภาษาที่ ๒	๑๘๒
๔.๖.๑.๒๔ หมวดคำบุพบท	๑๘๓
๔.๖.๑.๒๕ หมวดคำเรื่องนาม	๑๘๓
๔.๖.๑.๒๖ หมวดคำเรื่องอนุพากษ	๑๘๓

(๙)

	หน้า
๔.๖.๒ การจำแนกคำโดยอาศัย "หน้าที่" ของคำ เป็นกลุ่ม	๑๘๓
๔.๖.๒.๑ คำนัดกิจ	๑๘๔
๔.๖.๒.๒ คำโดยหากฎ	๑๘๕
๔.๗ วิธี	
๔.๗.๑ คำจำกัดความของวิธี	๑๘๕
๔.๗.๒ ชนิดของวิธี	๑๘๖
๔.๗.๓ ให้ผลสร้างของนามวิธี	๑๘๗
๔.๗.๔ ให้ผลสร้างของกริยาดี	๑๘๘
๔.๗.๕ องค์ประกอบของพิเศษวิธี	๑๘๙
๔.๗.๖ องค์ประกอบของสถานะวิธี	๑๙๐
๔.๗.๗ องค์ประกอบของกາลวิธี	๑๙๐
๔.๘ อุปมากย์	
๔.๘.๑ คำจำกัดความของอุปมากย์	๑๙๐
๔.๘.๒ ชนิดและหน้าที่ของอุปมากย์	๑๙๐
๔.๘.๓ อุปมากย์อาจมีลักษณะที่เหมือนหรือ แตกต่างกันในเรื่องของคำเรื่อง	๑๙๑
๔.๘.๔ ชนิดและคำแห่งช่องคำเรื่องของอุปมากย์	๑๙๑
๔.๘.๕ ส่วนประกอบของคำเรื่อง	๑๙๑
๔.๘.๖ หน้าที่ของคำเรื่อง	๑๙๑
๔.๙ ระบบเดียง	
๔.๙.๑ เดียง	๑๙๒
๔.๙.๒ เดียงตระ	๑๙๒

(๙)

	หน้า
๙.๙.๑ เสียงสระในภาษาไทย	๑๙๕
๙.๙.๔ เสียงพยัญชนะ	๑๙๗
๙.๙.๕ เสียงพยัญชนะไทย	๑๙๘
๙.๙.๖ เสียงวรรณยุกต์	๒๐๐
๙.๙.๗ เสียงวรรณยุกต์ไทย	๒๐๐
๙.๙.๘ ระบบเสียง	๒๐๑
๙.๙.๙ หน่วยเสียงพยัญชนะ	๒๐๒
๙.๙.๑๐ หน่วยเสียงสระ	๒๐๒
๙.๙.๑๑ หน่วยเสียงวรรณยุกต์	๒๐๓
๙.๙.๑๒ การลงเสียงหนัก-เบา	๒๐๓
๙.๑๐ สรุป	๒๐๔
๙.๑๐.๑ เสียงสระ	๒๐๔
๙.๑๐.๒ เสียงพยัญชนะ	๒๐๕
๙.๑๐.๓ เสียงวรรณยุกต์	๒๐๕
๙.๑๐.๔ คำและประโยค	๒๐๕
บทที่ ๙ ไวยากรณ์ไทยตามทฤษฎีบริวารต	๒๐๖
๙.๑ ความนำ	๒๐๗
๙.๒ แนวคิดของไวยากรณ์บริวารต	๒๐๘
๙.๓ เสียงพยัญชนะไทย	๒๐๘
๙.๔ เสียงสระไทย	๒๑๐
๙.๔.๑ สระเดียว	๒๑๐
๙.๔.๒ สระประสม	๒๑๑
๙.๕ เสียงวรรณยุกต์ไทย	๒๑๒

๙.๖ แนวคิดเกี่ยวกับไวยากรณ์

หน้า

๒๑๑

๙.๗ โครงสร้างทางไวยากรณ์

๒๑๒

๙.๗.๑ โครงสร้างแบบขยาย

๒๑๓

๙.๗.๒ โครงสร้างแบบแยก

๒๑๔

๙.๗.๓ โครงสร้างแบบเชื่อม

๒๑๕

๙.๗.๓.๑ โครงสร้างแบบเชื่อมและหล่อ

๒๑๖

๙.๗.๓.๒ โครงสร้างแบบเชื่อมอนุกรม

๒๑๗

๙.๗.๔ โครงสร้างแบบซ้อน

๒๑๘

๙.๘ ประเภทของคำ

๒๑๙

๙.๘.๑ นาม

๒๒๐

๙.๘.๑.๑ ลักษณะนาม

๒๒๑

๙.๘.๑.๒ รูปสามานยนาม

๒๒๒

๙.๘.๑.๓ ตัวแทนนาม

๒๒๓

๙.๘.๑.๔ ชีการูปนาม

๒๒๔

๙.๘.๑.๕ สักษณะสำคัญของนาม

๒๒๕

๙.๘.๒ กริยา

๒๒๖

๙.๘.๒.๑ ดูดกริยา

๒๒๖

๙.๘.๒.๒ ลั่นห้านกริยา

๒๒๗

๙.๘.๒.๓ ภากริยา

๒๒๘

๙.๘.๒.๔ วิกดุรังสกริยา

๒๒๘

๙.๘.๒.๕ สาเหตุกริยา

๒๒๙

๙.๘.๒.๖ ประชัยนกริยา

๒๒๙

๙.๘.๒.๗ ถกรุมกริยา

๒๓๐

	หน้า
๙.๔.๒.๔ ออกชื่อกริยา	๒๓๒
๙.๔.๒.๕ วิเศษณ์กริยา	๒๓๓
๙.๔.๒.๖ กริยานุคคระท์	๒๓๓
๙.๔.๓ วิเศษณ์	๒๓๓
๙.๔.๓.๑ สามัญวิเศษณ์	๒๓๓
๙.๔.๓.๒ วิเศษณ์นำหน้ากริยา	๒๓๓
๙.๔.๓.๓ วิเศษณ์ตัวยการร้าววิเศษณ์กริยา	๒๓๓
๙.๔.๓.๔ วิเศษณ์ตัวยการร้าวพยัญชนะดันซองคำ	๒๓๖
๙.๔.๔ สังฆา	๒๓๖
๙.๔.๔.๑ สังฆาแสดงจำนวน	๒๓๖
๙.๔.๔.๒ สังฆาแสดงจำนวนเฉพาะ	๒๓๖
๙.๔.๔.๓ สังฆาแสดงจำนวนโดยประมาณ	๒๓๗
๙.๔.๔.๔ สังฆาแสดงเลขลำดับที่	๒๓๗
๙.๔.๕ นิยมตั้งกษัณ්	๒๓๗
๙.๔.๖ ปฏิเทช	๒๓๘
๙.๔.๖.๑ ปฏิเทชทั่วไป	๒๓๘
๙.๔.๖.๒ คำสั่งปฏิเทช	๒๓๘
๙.๔.๖.๓ ปฏิเทชโดยปราศจาก ไม	๒๓๘
๙.๔.๖.๔ ย/ส่า ใช้เป็นปฏิเทช	๒๓๘
๙.๔.๖.๕ บ/ปฏิเทชในภาษาถิ่นและวรรณคดี	๒๓๘
๙.๔.๖.๖ มิ มิใช่ มิได้ หมายได	๒๓๘
๙.๔.๖.๗ หาใช่... ไม หาได...ไม	๒๓๘
๙.๔.๖.๘ ไม ซื้อยกเว้น	๒๓๐

(๑๖)

	หน้า
๙.๔.๘ คำปุจชาและคำกังชา	๒๔๐
๙.๔.๘.๑ คำปุจชา	๒๔๐
๙.๔.๘.๒ คำกังชา	๒๔๑
๙.๔.๙ คำท้ายประโยค	๒๔๑
๙.๔.๙.๑ คำท้ายประโยค	๒๔๑
๙.๔.๙.๒ คำลงท้าย	๒๔๒
๙.๔.๑๐ สันฐาน	๒๔๓
๙.๔.๑๐.๑ สันฐานที่อยู่ระหว่างคำ ระหว่างคำกับวิธี ๒๔๓ ระหว่างวิธี และระหว่างประโยค	๒๔๓
๙.๔.๑๐.๒ สันฐานที่ปรากฏนำหน้ากิริยาสิ้นใน ประโยคตาม	๒๔๓
๙.๔.๑๐.๓ สันฐานที่ปรากฏนำประโยคนำ	๒๔๔
๙.๔.๑๐.๔ สันฐานคำที่ผสมกันระหว่างสันฐานที่ ปรากฏนำประโยคนำกับสันฐานที่ ปรากฏนำหน้ากิริยาในประโยคตาม	๒๔๔
๙.๔.๑๐.๕ สันฐานคำที่ปรากฏนำนามสองคำ หรือกิริยาสองคำ	๒๔๔
๙.๔.๑๐.๖ สันฐานคำที่เกิดท้ายประโยคนำและ นำหน้ากิริยาสิ้นในประโยคตาม	๒๔๔
๙.๔.๑๐.๗ สันฐานคำที่เกิดร้าในประโยค หรือท้ายประโยค	๒๔๔
๙.๔.๑๐.๘ สันฐานอื่น	๒๔๕
๙.๔.๑๐ อุทานและอถลปน	๒๔๕

	หน้า
๙.๔ ลักษณะอื่น	๒๒๕
๙.๔.๑ ขาดปนจะ	๒๒๖
๙.๕ โครงสร้างของคำในภาษาไทย	๒๒๖
๙.๕.๑ หน่วยคำพันธะ	๒๒๖
๙.๕.๑.๑ หน่วยคำพันธะในภาษาไทย	๒๒๖
๙.๕.๑.๒ หน่วยคำพันธะจากภาษาเขมร	๒๒๗
๙.๕.๑.๓ หน่วยคำพันธะจากภาษาบาลีสันสกฤต	๒๒๘
๙.๕.๒ หน่วยคำมูด	๒๒๘
๙.๕.๓ คำประสาน	๒๒๙
๙.๕.๓.๑ คำประสานแท้	๒๒๙
๙.๕.๓.๒ คำประสานที่ยืม	๒๓๐
๙.๕.๓.๓ คำประสานเสริม	๒๓๐
๙.๕.๔ คำประสม	๒๓๐
๙.๕.๔.๑ นามประสม	๒๓๐
๙.๕.๔.๒ กริยาประสม	๒๓๑
๙.๕.๕ คำสมารถ	๒๓๑
๙.๕.๕.๑ คำสมารถแบบขยาย	๒๓๑
๙.๕.๕.๒ คำสมารถแบบเชื่อม	๒๓๑
๙.๕.๖ การรวมคำเป็นวงในภาษาไทย	๒๓๑
๙.๕.๖.๑ นามวត្ត	๒๓๑
๙.๕.๖.๒ กริยาวต្ត	๒๓๑
๙.๖ กลไกในการใช้เกณฑ์ภาษาไทย	๒๓๒
๙.๗ สรุป	๒๓๒

(๐๙)

บทที่ ๑๐ บทสรุป

๑๐.๑ ความนำ

๑๐.๒ ชนิดของคำในพานานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

๑๐.๒.๑ กิริยา

๑๐.๒.๒ นาม

๑๐.๒.๓ นิมิต

๑๐.๒.๔ บุราบท

๑๐.๒.๕ วิเศษณ์ (ศูนย์พานิชกิริยาในไทย)

๑๐.๒.๖ สรรพนาม

๑๐.๒.๗ ลักษณะ

๑๐.๒.๘ ถุกาน

๑๐.๓ หลักภาษาไทยในคำเรียนระดับชั้นมัธยม

๑๐.๓.๑ เสียงพยัญชนะและรูปพยัญชนะ

๑๐.๓.๒ เสียงสรรและรูปสรร

๑๐.๓.๓ เสียงวรรณยุกต์และรูปวรรณยุกต์

๑๐.๓.๔ ชนิดของคำ

๑๐.๓.๔.๑ คำนาม

๑๐.๓.๔.๒ คำสรรพนาม

๑๐.๓.๔.๓ คำกิริยา

๑๐.๓.๔.๔ คำวิเศษณ์

๑๐.๓.๔.๕ คำบุราบท

๑๐.๓.๔.๖ คำลักษณะ

หน้า

๒๕๒

๒๕๒

๒๕๒

๒๕๒

๒๕๒

๒๕๒

๒๕๒

๒๕๒

๒๕๒

๒๕๒

๒๕๒

๒๕๒

๒๕๒

๒๕๒

๒๕๒

๒๕๒

๒๕๒

๒๕๒

๒๕๒

๒๖๐

๒๖๐

๒๖๐

๒๖๐

	หน้า
๑๐.๓.๔.๙ คำอุทาน	๒๖๙
๑๐.๔ การวิเคราะห์โครงสร้างภาษาไทยในปัจจุบัน	๒๖๑
๑๐.๕ สุป	๒๖๓
บรรณานุกรม	๒๖๕
ภาคผนวก ๑ นามานุกรมและอธิบายศัพท์	๒๗๗
ภาคผนวก ๒ ประมวลศัพท์	๓๐๖
ภาคผนวก ๓ การเปลี่ยนเที่ยบ ระหว่างภาษาและภาษาต่างๆ	๓๑๕
ตัวอักษร	๓๓๓